De danseres van Abdoel Yoesoef.

G. DIETERLE.

Mijn vriend Antoine was onlangs uit Algiers teruggekeerd en zijn schilderijen, die hij te Parijs exposeerde, trokken zeer de aandacht der kunst-critici; vooral één, een Arabisch meisje, dat voor een gehurkten Bedoeïn danste, werd algemeen geroemd.

We zaten op het terras van een der café's op den Boulevard d'Italien en spraken over het bewuste schilderij, waarbij ik in het bijzonder op den eigenaardigen rooden gloed, waarin hij zijn figuren gehuld had, doelde.

„Dat is de Oostersche mystiek!" riep Antoine uit.

„De Oostersche mystiek," antwoordde ik hem terwijl ik een cigaret aanstak, „is legendarisch; geen enkele Europeaan die in 't Oriënt gereisd heeft, ontmoette daar iets bovennatuurlijks —"

„Dan ben ik daarin een unicum, mon ami .... Mijn schilderij „De danseres" is juist 'n creatie uit de wonderwereld van het woestijnleven .... Wat is het vreemd als je hier de boulevardiers, midinettes, artisten, demi-mondaines en de zakenmenschen dooreen ziet krioelen en je denkt dan terug aan de onmetelijke zandzee met al het wonderbaarlijke, dat ver achter den horizon gebeurt....!"

„Je gelooft dus werkelijk aan de geheimzinnige kracht, die enkele Oostersche volken moeten bezitten....."

„Mais oui!... Mais oui!

Ik zal je m'n avontuur vertellen....

Je mag het gelooven of je mag denken Antoine is een „illusionist" dat is jouw zaak ... Ecoutez moi!"

* * *

Overdag is de woestijn bij Biskra een groote golvende zandvlakte, met hier en daar wat struikgewas of een groepje dadelpalmen en aan den horizon of van achter een heuvel spitst een witte minaret in de diep-blauwe lucht.

Ik gevoelde me al dadelijk er toe aangetrokken en in den eersten tijd, dien ik te Biskra was, stond ik uren lang bij een groepje palmen aan den rand van de zandzee te luisteren. De diep-blauwe nachthemel met zijn legioenen van sterren is dan precies een gigantisch donker azuur gordijn, bestikt met milliarden kleine lichtende sterren. 't Leeft daarachter, je hoort stemmen, 't geschreeuw van nachtvogels, het gejank van jakhalzen en het ver-weg geklingel van de bellen der karavaan-kameelen. Op een nacht toen ik weer stond te luisteren hoorde ik een vreemde muziek gevolgd door vreeselijke kreten in die ijle ruimte ....

Ontsteld keerde ik in m'n hotel terug en vertelde wat ik gehoord had aan den gérant, die begon te lachen en zeide:

„Het zal de gekke Abdoel Yoesoef geweest zijn, 'n schooier die hier de buurt onveilig maakt!"

Ik begon aan m'n omgeving te wennen en op de koele uren van den dag schilderde ik aan den woestijnrand verschillende typen, die voor mij poseerden, tegen belooning van een paar koperstukjes en wat cigaretten. Al een paar keer achtereen hurkte een Arabier, zonder dat ik het hem gevraagd had, bij mijn ezel neer en bleef onbeweeglijk zitten zoolang ik werkte. Hij was in een rooden mantel gehuld, hield onder zijn arm een Arabische fluit en een vreemd bewerkt kleedje terwijl zijn donkere oogen een zonderlingen glans hadden.

Eerst sloeg ik weinig acht op hem, doch toen hij geregeld terugkeerde en nimmer iets zeide of op mijn vragen antwoord gaf, begon ik den kerel te wantrouwen. Ik vertelde den gérant van den ongewenschten gast en vroeg wat die wel in zijn schild kon voeren.

De gérant zeide: „Niets. 't Is de gekke Abdoel Yoesoef; al jaren lang zwerft hij hier in de omgeving rond."

Ik begon in Abdoel Yoesoef belang te stellen; ik wilde weten waar die vent thuis hoorde en besloot hem te achtervolgen.

Overdag zwierf hij langs de dorpen aan den woestijnrand en onmiddellijk na zonsondergang verdween hij in de zandzee. Gekleed in een donkeren wijden mantel en gewapend met twee brownings, verschool ik mij achter een groepje cactussen om den avond af te wachten. Op eenigen afstand van mijn schuilplaats zat Abdoel Yoesoef aan den voet van een palmboom, omringd door een groepje Arabische kinderen, die hem bespotten .....

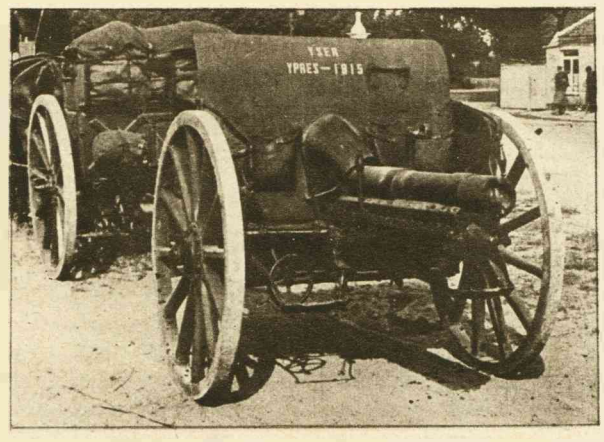
Zie vervolg pagina 6.

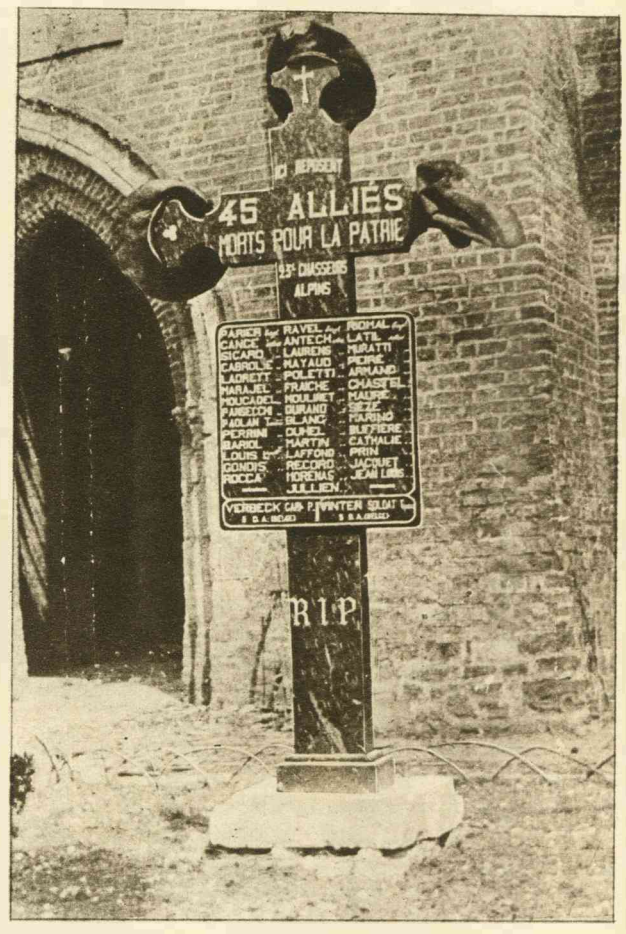
DE VEELBESPROKEN DUITSCHE GEZANT.
Graaf Bernstorff, de Duitsche gezant in de Vereenigde Staten, wiens naam naar aanleiding van 't Duitsch-Amerikaansche geschil inzake den duikbootenoorlog, thans in bijna elk Amerikaansch bericht genoemd wordt. Naast den gezant staat diens dochter; geheel links op de foto zijn vrouw, die een Amerikaansche van geboorte is.

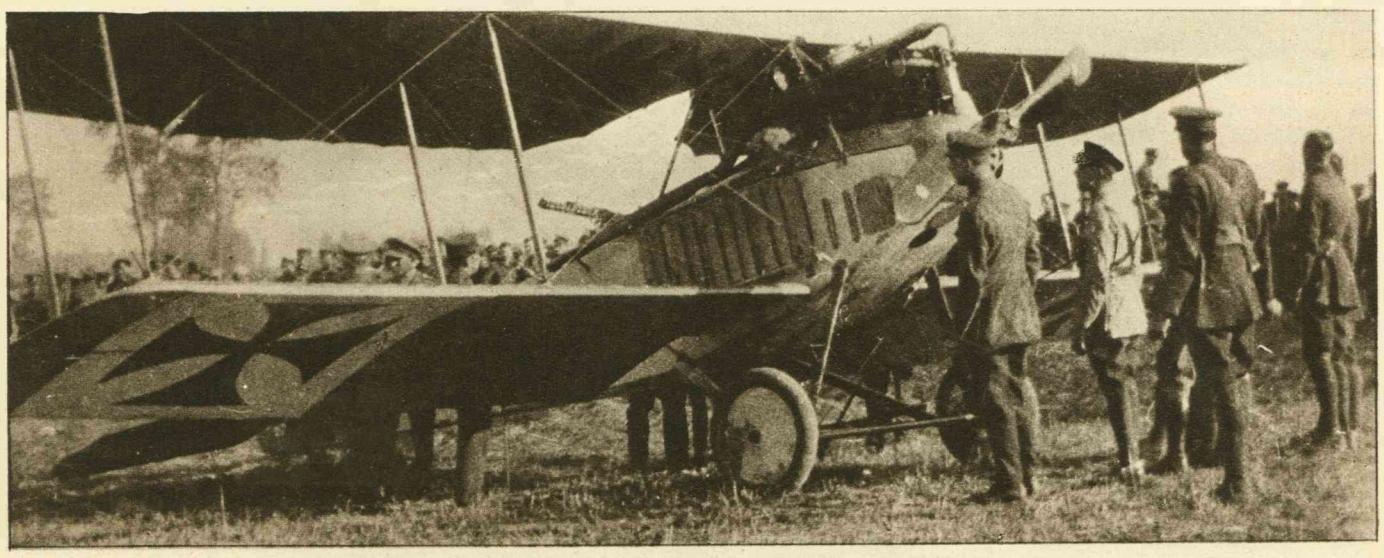
EEN NIEUW ENGELSCH HOOFDDEKSEL.
Ook in het Engelsche leger is thans — waarschijnlijk naar het voorbeeld van het Fransche legerbestuur, dat voor eenigen tijd eveneens een stalen helm heeft ingevoerd — de uniformpet vervangen door een ijzeren helm.

HET NIEUWE BELGISCHE GESCHUT.
Van bevriende zijde ontvingen wij bovenstaande foto van het nieuwe Belgische geschut, dat men ter herinnering aan de gevechten aan de Yser en bij Yperen „Yser, Ypres 1915" gedoopt heeft.

VOOR DE GEVALLEN MAKKERS.
Een eenvoudig houten kruis is ter nagedachtenis aan 45 gesneuvelde Fransche Alpenjagers opgericht door hun krijgsmakkers. Als een bijzondere eer voor de gesneuvelden zijn op de armen en den kop van 't kruis, drie mutsen van de gevallenen opgehangen.

EEN DUITSCHE VLIEGMACHINE NEERGESCHOTEN.
Bovenstaande foto toont het resultaat van een duel in de lucht tusschen een Duitschen en een Britschen vliegenier. De Duitsche vliegmachine, die, zooals men ziet, danig is gehavend, stortte, doordat de inzittenden beiden waren gedood, ter aarde.